

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Czubik

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie ze skargi M. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. I NO 71/21, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 19 maja 2022 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 1 lutego 2022 r. M. S. (dalej: Skarżący) wniósł o stwierdzenie, że w postępowaniu toczącym się przed Sądem Najwyższym m.in. pod sygn. akt I NO 71/21 nastąpiła przewlekłość postępowania oraz o przyznanie mu od Skarbu Państwa kwoty 20 000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Czynności podejmowane przez stronę osobiście w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, z zastrzeżeniem przypadków wymienionych w art. 87¹ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego (dalej: k.p.c.), są bezskuteczne (tak m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z: 16 marca 2006 r., III CZ 5/06; 6 lutego 2013 r.,

V CZ 88/12; 18 października 2018 r., I NSP 75/18; 24 maja 2019 r., I NSP 27/19; 2 lutego 2021 r., I NSP 167/20). Skarga wniesiona przez Skarżącego została złożona osobiście, bez profesjonalnego pełnomocnika, co ze względu na art. 87¹ § 1 k.p.c. oraz brak podstaw do zastosowania art. 87¹ § 2 k.p.c., stanowi brak nieusuwalny, będący podstawą do jej odrzucenia.

Ponadto wskazać należy, że art. 6 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) określa obligatoryjne elementy skargi na przewlekłość, do których należą:

1. żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy;
2. przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Skarga M. S. spełnia tylko pierwszy wymóg formalny. Skarżący wskazał sygnatury postępowań, które - w jego ocenie - trwają dłużej niż to konieczne. Jednakże Skarżący nie przedstawił żadnego uzasadnienia dla wysuniętych żądań. Nie przytoczył okoliczności wskazujących na przewlekłość w postępowaniu w sprawie I NO 71/21. Zamieścił w piśmie natomiast wywód dotyczący funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości - bez związku z przedmiotem skargi na przewlekłość. W konsekwencji, nie jest możliwe ustalenie, na czym polegała nieuzasadniona zwłoka w danej sprawie. Sąd musi wiedzieć, na jakim etapie postępowania doszło według Skarżącego do przewlekłości, na czym ona polegała (jakie konkretnie czynności procesowe zostały podjęte przez sąd wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle) i czym została spowodowana (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 21 lipca 2020 r., I NSP 93/20; z 1 marca 2022 r., I NSP 31/22). Bez wskazania powyższych okoliczności sąd rozpoznający skargę nie jest w stanie dokonać oceny czynności sądu w oparciu o kryteria wskazane w art. 2 ust. 2 ustawą o skardze na przewlekłość (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 grudnia 2020 r., I NSP 162/20; z 19 stycznia 2022 r., I NSP 264/21).

Zauważyć także należy, że orzeczenie w sprawę I NO 71/21 zostało wydane przez Sąd Najwyższy 12 stycznia 2022 r., czyli przed datowaniem (1 lutego 2022 r.) oraz wpłynięciem do SN (7 lutego 2022 r.) pisma ze skargą na przewlekłość postępowania.

Skarga nie spełnia więc wymagań określonych w art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, co - stosownie do art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość- sprawia, że podlega ona odrzuceniu bez wzywania do usunięcia braków.

W świetle powyższego, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

a.s.